معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

راه نجات دانشگاه، اقتصاد دانش‌بنیان است

سارا طاهری
خبرنگار گروه دانشگاه

سکان معاونت تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد بعد از کوچ روح‌الله دهقانی فیروزآبادی به معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری، به دست مجید مشکینی سپرده شد؛ مدیری که پیش‌تر در معاونت توسعه مدیریت و منابع دانشگاه مشغول به فعالیت بود. ایده‌ها و دغدغه‌های مشکینی در حوزه علم و فناوری سبب شد دکتر محمدمهدی طهرانچی، تیرماه سال گذشته او را به معاونت تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد منتقل کند تا با استفاده از تجربیاتش، مسیر بهتری برای تحقق اهداف دانشگاه در حوزه فناوری و نوآوری طراحی شود. دانشگاه آزاد گام‌های بلندی برای تحول و حرکت از سنت‌های آموزشی و پژوهشی به سمت کارآفرینی و تربیت فارغ‌التحصیلان ماهر و کاربنیان با تاسیس سراهای نوآوری برداشته و در این میان، معاونت تحت امر مجید مشکینی، نقشی مهم و تاثیرگذاری ایفا می‌کند. او راه نجات دانشگاه را «اقتصاد دانش‌بنیان» می‌داند و معتقد است دانشگاه آزاد ظرفیت دارد «دولت دوم» ایران شده و دولت‌ها و مجلس‌های ایران را هم متأثر از خروجی‌های خود کند. مشکینی معتقد است در چند سال آینده دانشگاه آزاد می‌تواند بین سه تا چهار هزار میلیارد تومان درآمد خالص فقط از محل دانش‌بنیان‌ها و پروژه‌های بزرگ ملی و حتی بین‌المللی داشته باشد. مشروح گفت‌وگوی «فرهیختگان» با معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد که پیش‌تر در ویژه‌نامه «عبور از بحران با دانشگاه» منتشر شده بود، به صورت عمومی در اختیار مخاطبان قرار می‌گیرد که در ادامه می‌خوانید.

دانشگاه آزاد می‌تواند دولت دوم ایران شود

شما در بدنه دانشگاه آزاد حضور داشتید ولی تیرماه سال گذشته به معاونت تحقیقات، فناوری و نوآوری آمدید. زمانی که این مسئولیت را پذیرفتید، نظرتان راجع به پتانسیل‌ها و امکانات دانشگاه آزاد در بحث فناوری با نگاه‌تان نسبت به گذشته تفاوت پیدا کرد؟

سال‌های ۱۳۷۴، ۱۳۷۵ به‌واسطه برخی عملکردهای دانشگاه آزاد نظر مساعدی نسبت به آن نداشتم. دانشگاه آزاد آمده بود تا به نیاز و عطش علم‌جویی کمک کند ولی در ابتدای مسیر از کیفیت مناسبی برخوردار نبود و نیازمند زمان بود تا جا بیفتد. بدنه علمی جامعه و حتی اجتماع، رابطه خوبی با دانشگاه آزاد نداشت و با آن همراه نبود. بعد از مدتی دیگر نه نظر مثبت و نه نظر منفی نسبت به دانشگاه آزاد نداشتم چون نمی‌دانستم چه اتفاقی در دانشگاه رخ داده یا چه مسیری را می‌پیماید. فقط توسعه کمی دانشگاه آزاد را می‌دانستم اما قضاوتی نکردم تا اینکه به دانشگاه آزاد آمدم. وقتی در دانشگاه مأمور شدم با وجود اینکه عضو هیات‌علمی دانشگاه دولتی هستم، همان چند ماه به این موضوع رسیدم که این دانشگاه این ظرفیت را دارد که بهترین دانشگاه ایران و یکی از بهترین دانشگاه‌های دنیا شود، اما به‌شرط‌ها و شروط‌ها. دانشگاه آزاد چنین پتانسیل و ظرفیتی دارد. همیشه یکی از شعارها و باورهای من از همان ابتدا و سال ۱۳۹۷ که معاون توسعه دانشگاه شدم، این بود که دانشگاه آزاد ظرفیت دارد دولت دوم ایران شود.

دانشگاه آزاد اسلامی می‌تواند دولت‌ها را متأثر از خروجی‌های خود کند

دولت دوم به چه معنا؟

دقیقا به معنای «دولت» مد نظرم است. دولت چه کار می‌کند؟ جامعه را اداره می‌کند. حضرت امام، رحمه‌الله علیه و روحی له الفدا، فرمایشی دارند که می‌فرمایند: «دانشگاه مبدأ همه تحولات است.» اگر می‌خواهیم جامعه خوب و در همه ابعاد آرمانی آن از لحاظ علمی، معنوی و رفاهی برای افراد جامعه داشته باشیم بخش عمده آن به دانشگاه برمی‌گردد. کلمه «اگر» را از نگاه بیرونی عرض می‌کنم وگرنه اعتقاد قلبی دارم هرچه حضرت امام(ره) فرموده‌اند، درست است. «دانشگاه مبدأ همه تحولات است.» باید یک اعتقاد باشد. باید یادمان باشد خود دانشگاه، افراد دانشگاهی و دانش‌آموختگان دانشگاه ما هستند که حتی قوه عاقله یک پله و مرحله عقب‌تر از دانشگاه را می‌سازند؛ یعنی معلمان و اشخاصی که در مدارس مشغول تعلیم و تربیت فرزندان این سرزمین هستند. اگر این نگاه در دانشگاه به‌درستی شناخته و پیاده شود که دانش‌آموختگان آن چگونه مدرسه را با توجه به جایگاه انسان، نیاز جامعه و اقتضائات روز و آینده اداره کنند؛ سپس دانش‌آموزان این مدارس برای جامعه آرمانی آموزش دیده و رشد می‌کنند. از طرف دیگر این دانش‌آموختگان دانشگاه‌ها هستند که مسئولان آینده کشور می‌شوند و منابع کشور در اختیار آنان قرار می‌گیرد. از این منظر منابع کشور به‌طور مستقیم در دست دانشگاه نیست ولی اداره آن به نحو غیرمستقیم می‌تواند در اختیار دانشگاه قرار گیرد. بنابراین اگر دانشگاه درست شود و به وظایف اصلی خود درست عمل کند، کشور را از مسیر تهذیب و آموزش درست خواهد کرد. منظور از «دولت دوم» همین تاثیرگذاری دانشگاه بر جامعه و چگونگی اداره آن است.

دولت معمول و عرف را مردم انتخاب می‌کنند و سر کار می‌آید. در اصل دولت دوم می‌تواند حتی دولت اول را هم بسازد. وقتی به دانشگاه آزاد آمدم، نگاهم به دانشگاه چنین بود. این دانشگاه به‌واسطه پراکندگی و ظرفیت‌هایی که دارد، می‌تواند دولت دوم باشد و دولت‌ها و مجلس‌های ایران را هم متأثر از خروجی‌های خود کند، این قدرت دانشگاه آزاد است.

راه نجات دانشگاه، اقتصاد دانش‌بنیان است

به سراغ معاونت تحقیقات، فناوری و نوآوری برویم. این معاونت دقیقا چه نقشی را در تغییر ریل دانشگاه آزاد ایفا کرد؟

به این معاونت و عملکرد آن اعتقاد داشتم، چون فکر می‌کردم یکی از راه‌های مهم ارتقای دانشگاه است. دانشگاه یک بنگاه اقتصادی صرف و معمولی نیست که به هر کار اقتصادی دست بزند و درآمدزایی کند تا نسبت درآمد غیرشهریه‌ای به شهریه خود بیشتر کند و خودش را سر پا نگه دارد. مستحضر هستید که دانشگاه آزاد، دولتی نیست تا از دولت پول بگیرد. تاکنون بیشتر درآمد دانشگاه از محل شهریه دریافتی از دانشجو بوده و مقداری هم مولدسازی دارایی داشته؛ غیر از این هم درآمد قابل توجهی نداشته است. سال ۱۳۹۷ تنها حدود ۷ درصد درآمد دانشگاه آزاد از محل غیرشهریه بود. این رقم آرام‌آرام درحال افزایش است. سه درصد از آن هفت درصد هم، فقط سود وجوه سپرده‌ای بود که در بانک‌ها قرار داشت. عملا درآمد غیرشهریه‌ای دانشگاه غیرعملیاتی بوده کاری که همه مردم بلد هستند انجام دهند. کار دانشگاه این نبوده و نیست که فقط پول را در بانک بگذارد و از سودش ارتزاق کند. دانشگاهی که مدعی ایجاد علم و فناوری است، باید خودش در خلق ثروت پیشرو باشد. این خلق ثروت باید پایه دانشی داشته باشد، نه براساس روش‌هایی که همه مردم کوچه و بازار می‌توانند انجام دهند، بنابراین یکی از راهکارها در مسیر نجات دانشگاه، اقتصاد دانش‌بنیانی است که خاستگاهش هم همان دانشگاه است. ما دانش را در نحله‌های مختلف در دانشگاه به دانشجویان ارائه می‌کنیم. بیشتر دانش‌آموختگان ما به لطف خدای مهربان مدیران شرکت‌های بزرگ می‌شوند و ثروت‌های آنچنانی خلق

می‌کنند، ولی خود دانشگاه نمی‌تواند از این دانش برای ارتقا خود استفاده کند. دانشگاه مانند کوزه‌گری شده که از کوزه شکسته آب می‌خورد و نمی‌تواند خودش را به‌خوبی اداره کند.

چرا فارغ‌التحصیلان می‌توانند در فضای بیرون از دانشگاه موفق شوند ولی دانشگاه چنین امکانی را نمی‌تواند برای خود فراهم کند؟

اتفاقا موفقیت افراد در بیرون از دانشگاه، نشان می‌دهد دانشگاه توانسته درصدی از دانشجویان را به بازار کار تحویل بدهد و در این امر موفق بوده است. اینکه دانشگاه نتوانسته خودش را بالا بکشد باید آسیب‌شناسی شده و مشخص شود چرا نتوانسته چنین کاری را انجام دهد. دانشگاه اصلا به این موارد فکر نکرده بود. قرار شد به گذشته نپردازیم، اما در سال‌های گذشته فقط به این موضوع فکر شده بود که تعداد دانشجویان در نقطه مطلوبی قرار دارد، کمی هم شهریه را بالا می‌بریم و منابع مالی را تامین می‌کنیم فارغ از اینکه شیب جمعیتی ما به سمت پایین درحال حرکت است و برای این حرکت نزولی باید فکری کرده و چاره‌ای بیندیشیم. دانشگاه از سال ۱۳۹۷ تاکنون حرکت متفاوتی را در پیش گرفته و آثارش نیز تا حدی قابل مشاهده است، اما آمار گذشته نشان می‌دهد که در مقاطع قبل دانشگاه نتوانسته تراز مثبت مناسبی از خود برجای بگذارد. دانشگاه یک ماهیت دانشی دارد و باید زنجیره‌اش را تکمیل کند. یک قسمت هم تاب‌آوری و حفظ هویت و کیان دانشگاه است که بخش اعظم آن به منابع مالی برمی‌گردد. دانشگاه باید بتواند برای این حوزه نیز فکری کند. ما که نمی‌توانیم فقط روی بحث شهریه تمرکز کرده و به دانشجو فشار بیاوریم. چرا دانشگاه نباید از بازار چند هزار همتی (هزار میلیارد تومانی) کشور و دنیا در حوزه آموزش، پژوهش فناوری و نوآوری و پیرامون آن بهره ببرد؟ چرا دانشگاه نباید از فرصت‌های داخلی و بین‌المللی برای ارتقای خودش استفاده کند؟ من هنوز همان دید را دارم و نگاهم تغییری نکرده است. دانشگاه آزاد می‌تواند بهترین دانشگاه ایران و حتی یکی از بهترین دانشگاه‌های دنیا شود. دلیلش خیلی واضح است. راهبران پیشین و عزیز دانشگاه طبق چشم‌انداز جمهوری اسلامی در سال ۱۴۰۴ هدف‌گذاری کرده بود تا دانشگاه آزاد به انتخاب اول دانشجویان تبدیل شود. ولی راهکار رسیدن به این هدف را نه نوشته و نه تبیین شده بود. اما برنامه و ایده‌ای برای رسیدن به این هدف داشتم که در همان ماه‌های ابتدایی حضورم در دانشگاه مطرح کردم و مشخصه‌های کلی آن از این قرار بود.

ما در سال ۹۷ به اقرار اداره کل نیروی انسانی دانشگاه و روسای محترم استان‌ها تعداد ۹ هزار و ۸۰۰ نیروی مازاد داشتیم که با ارقام حقوقی آن مقطع، سالیانه حدود ۴۵۰ میلیارد تومان هزینه روی دست دانشگاه می‌گذاشت؛ یعنی دانشگاه آزاد ۴۵۰ میلیارد تومان در سال هزینه می‌کرد بدون اینکه هیچ خروجی و آورده مناسبی داشته باشد. برآورد شده بود دو هزار میلیارد تومان تسهیلات بگیریم و با استفاده از سیستم‌های تشویقی بتوانیم این تعداد نیروی مازاد را خارج کنیم. در ادامه و به‌موازات سالیانه هزار نفر از میان رتبه یک تا دو هزار کنکور توسط دانشگاه بورسیه شوند که نه‌تنها از آنها شهریه‌ای نمی‌گیرم بلکه این نخبه‌ها را بورسیه می‌کنیم. وجوهی را که می‌خواهیم به آن ۹ هزار و ۸۰۰ نیروی مازاد بدهیم، به این نخبگان و در قالب بورس تحصیلی اختصاص می‌دهیم.

در آن مقطع دانشگاه حدود دو میلیون متر مربع ساختمان مازاد و بلا استفاده داشت. بخش دیگر طرح این بود که می‌توانستیم با تغییر کاربری یا جابه‌جایی، آنها را مسکونی کرده و به‌طور همزمان در اختیار این دسته از دانشجویان نخبه و برتر قرار داده و ایشان را تشویق به ازدواج کنیم. جزء دیگر برنامه ما صاحب خودرو کردن این عزیزان، به‌عنوان یکی از ضروریات این قشر فرهیخته و مستعد، با ارائه تسهیلات بود که فکر می‌کنم آن زمان قیمت مثلا پژو ۲۰۶ حدود ۴۰ میلیون تومان بود که در نظر داشتیم این کار محقق شود. با این اوصاف خیال یک نخبه برای روند جاری و آینده زندگی خودش راحت می‌شد و با این طرح آنها را در دانشگاه و کشور ماندگار کرده و نگه می‌داریم. این نخبگان بعد از طی مدارج بالاتر به جایگزینی اعضای هیات‌علمی دانشگاه که بازنشسته می‌شوند در دانشگاه جذب می‌شوند. خروجی و برکات این طرح به‌نحوی بود که اولا بهترین و شایسته‌ترین افراد علمی در داخل کشور ماندگار می‌شدند، ثانیا بعد از چند سال تمام اعضای هیات‌علمی دانشگاه آزاد را مستعدترین نخبگان کشور تشکیل می‌داد. ثالثا در طول کمتر از یک دهه حداقل ۵۰ درصد از این افراد به نیروهای فناور تبدیل می‌شدند که هر کدام از آنها از نظر من گنج‌هایی بودند که با تولید محصولات دانش‌بنیان برای سالیان طولانی برای خود، دانشگاه و کشور خلق ثروت می‌کردند و در رشد و پیشرفت کشور نقش‌آفرینی مهمی را ایفا می‌کردند.

دانشگاه‌های بزرگ خارج از کشور چه مزیتی نسبت به دانشگاه‌های ایران دارند که می‌توانند چنین اتفاقی را رقم بزنند؟

با توجه به تجربه زندگی چندساله در خارج از کشور و برداشت از زیست‌بوم علم و فناوری سایر کشورهای پیشرفته به این نتیجه رسیدم که موفقیت آنها در گرو چند مولفه است. مهم‌ترین سرمایه و ابزاری که آنها برای پیشرفت روزافزون خود دارند، فکر بچه‌های ماست. در واقع نیروی انسانی را از کشورهایی مانند ایران به کشور خود می‌برند، مهم‌ترین مولفه مهم این است. دومین مولفه استاد خوب است. ما در دانشگاه آزاد اسلامی استادان خوبی داریم و اگر نیاز بیشتر و متنوع‌تر هم داشته باشیم می‌توانیم از دانشگاه‌های دولتی کمک بگیریم. می‌توانیم پرداخت‌های خوبی داشته باشیم و حتی اگر لازم باشد از اساتید غیرایرانی هم از خارج کشور استاد جذب می‌کنیم.

۸۰ هزار وسیله آزمایشگاهی در اختیار دانشگاه آزاد است

سومین مولفه مهم و موثر در دانشگاه‌های بزرگ دنیا، دسترسی به منابع علمی است. ما هم منابع خوبی در اختیار داریم و هرکسی مقاله‌ای بخواهد و تشنه علم باشد به‌راحتی می‌تواند به مطالب مورد نظر خود دسترسی پیدا کند. در این زمینه نیز مشکلی نداریم. چهارمین مولفه این است که اگر فردی نیازی به پژوهانه (گرنت) و آزمایشگاه داشته باشد برای او مهیا شود. دانشگاه آزاد درحال حاضر بیش از ۸۰ هزار وسیله آزمایشگاهی دارد که قیمت برخی از آنها بالای ده‌ها میلیارد تومان است. بعضی از این وسایل را بهترین دانشگاه‌های دولتی نیز به‌سختی در اختیار دارند. بهترین اشخاص یعنی جوانان را در اختیار داریم. چرا به‌نحوی رفتار کنیم که از ایران بروند؟ جوان از ما چه می‌خواهد؟ به نظرم هر کس احترام داشته و بتواند ضروریات زندگی خود را داشته باشد به مهاجرت دائم فکر نمی‌کند. جوان چیز بیشتری نمی‌خواهد.

از نظر من جوان در این سطح، توقع بالایی ندارد. ما می‌توانیم این خواسته‌ها را با برنامه‌ریزی برای جوانان محقق کنیم. دانشگاه‌های دولتی نمی‌توانند چنین کاری را انجام دهند چون تفکرشان دولتی است و البته دست‌شان هم مثل دانشگاه آزاد باز نیست. علاوه‌بر آن اصلا مثل مسئولان دانشگاه آزاد فکر نکرده و نمی‌کنند. اکنون رئیس واحد دانشگاه آزاد اسلامی منتظر است تا ببیند چه امکانات بیشتری می‌تواند به دانشجو ارائه کند. حدود ۹۰ درصد بودجه دانشگاه‌های دولتی صرف پرداخت حقوق می‌شود. رئیس دانشگاه دولتی اصلا دغدغه‌ای برای این موضوع ندارد و به آن فکر نمی‌کند. اما رئیس واحد دانشگاه آزاد باید از ماه قبل فکر کند تا ببیند ماه آینده چگونه می‌تواند حقوق کارکنان و سایر هزینه‌ها را پرداخت کند؛ همین فکر کردن، آدم را به حرکت می‌اندازد چراکه با خود می‌اندیشد چه نوع تلاشی لازم است تا بتواند دانشگاه را به نقطه مورد نظر برساند. پس اول هویت علمی و ارتقای دانشگاه و دوم حفظ کیان و موجودیت دانشگاه؛ دو مولفه‌ای هستند که باعث می‌شوند دانشگاه آزاد تلاش کند خودش را حفظ کرده و در مرحله بعد جایگاه خود را ارتقا بدهد.

دانشگاه باید همسان و هم‌سازگار با پیرامون شود

راه‌های ارتقای دانشگاه آزاد به‌صورت مشخص از نگاه شما چیست؟

اگر بخواهیم فقط به آموزش صرف و معمول بسنده کنیم، نتیجه نمی‌گیریم. دنیا مثل سلول‌های بدن ما مدام در حال جابه‌جایی و نو شدن است. سلول پیر می‌رود و سلول جوان می‌آید. هر روز تکنولوژی جدیدی می‌آید و تکنولوژی قدیمی خارج می‌شود. ایده و فکری قدیمی منسوخ شده و کنار می‌رود و ایده جدیدی جایگزین می‌شود. اگر دانشگاه نتواند خودش را با تغییرات همسان کند، درجا می‌زند. همسانی در مرحله صفر اتفاق می‌افتد. دانشگاه نه‌تنها باید خودش را همسان و هم‌سازگار با پیرامون خود کند بلکه این دانشگاه است که باید مشخص کند تکنولوژی و فکر بعدی چیست؛ باید جلوتر از جامعه و پیشرو باشد. دانشگاه ما تا دیروز، نهایتا با جامعه بیرونی و متوسط جامعه علمی بین‌المللی پیش می‌رفت و سعی می‌کرد خودش را به آن برساند ولی واقعیت این است که رسالت دانشگاه این نیست. دانشگاه باید در فضای رقابتی کاری کند که به خودش و دیگران قدم بعدی را نشان دهد؛ یعنی در این زمینه پیشرو باشد. اگر فقط بخواهیم خودمان را منوط به پیشرفت دیگران کنیم، همان اتفاقی رخ خواهد داد که رهبر انقلاب نهی می‌کنند. ایشان می‌فرمایند: «ما تا چه زمانی می‌خواهیم مصرف‌کننده علم باشیم؟» اشکالی ندارد ما از علم همسایگان استفاده کنیم ولی تا چه وقت می‌خواهیم مصرف‌کننده صرف باشیم؟ چه زمانی می‌خواهیم تولیدکننده علم شویم؟ این موضوع اهمیت زیادی دارد. آنچه من برای دانشگاه آزاد متصور هستم این است که بتواند از مصرف‌کنندگی محض خارج شده، تولیدکننده شود و تولیدکننده‌ای پیشرو نیز باشد؛ دقیقا آنچه رهبری عزیزتر از جان برای جامعه علمی کشور ترسیم کرده‌اند.

به دنبال ایجاد سیکل مثبت هستیم

چگونه می‌توان به تولیدکننده‌ای پیشرو در حوزه علم تبدیل شد؟ چه الزاماتی را باید تدارک دید؟

بخشی به دانشگاه برمی‌گردد و بخشی به بیرون دانشگاه. قسمتی که مربوط به دانشگاه است بیشتر به معاونت تحقیقات، فناوری و نوآوری برمی‌گردد که در خدمت دوستان هستیم. تحقیقاتی که ذیل این معاونت قرار دارد، فعلا برون‌دانشگاهی است. آقای دکتر طهرانچی، تحقیقات را در دانشگاه به سه بخش تقسیم کرده‌اند. یکی؛ لب مرز دانش که آقای دکتر رنجبر، قائم‌مقام رئیس دانشگاه آزاد پیگیری می‌کند. با چند پروژه مهم و بزرگ هم شروع کرده‌اند. دوم؛ تحقیقات و پژوهش‌های دانشجویی شامل کشاورزی، پزشکی و علوم انسانی است که ذیل معاونت‌های موضوعی و آقای دکتر علی اکبری معاون علوم، مهندسی و کشاورزی دانشگاه قرار می‌گیرد. مأموریت این معاونت در تحقیقات بیشتر بخش برون‌دانشگاهی آن است. بعد به فناوری و نوآوری می‌رسیم. ما بیشتر روی این دو حوزه تمرکز کرده‌ایم. دانشگاهیان دانشگاه آزاد باید بیشتر تشویق شده و انگیزه پیدا کنند و ابتدا داشته‌های خود را بشناسند. خیلی از ما داشته‌هایی داریم که بعضا برای خودمان نیز ناشناخته است. امکان دارد فردی بیرونی این داشته‌ها را کشف کند یا در برهه‌ای، اتفاقی رخ بدهد و کشف شود. مطمئن هستم دانشگاه آزاد پتانسیل‌های زیادی دارد و این آدم‌ها باید ابتدا داشته‌های خود را کشف کنند. دوم؛ کشف زیست‌بومی است که در آن زندگی می‌کنند. این دو فرآیند تا حدی به‌طور گسترده در رویداد «عصر امید» خردادماه ۱۴۰۱ انجام شد. بسیاری دیدند دانشگاه آزاد چه توانایی‌هایی دارد. به‌طور مثال، من در رویداد مشاهده می‌کردم که افراد چگونه مشتاق یادگیری از عملکرد و ایده‌های سایر شرکت‌کنندگان بودند و چگونه در کنار هم قرار می‌گرفتند و بعضا ارتباطات واحدی و استانی و حتی کشوری برقرار می‌کردند. برخی از ایشان بعد از رویداد با هم در پروژه‌ها شراکت و همکاری داشتند. این نتیجه اثر شناخت از یکدیگر و هم‌افزایی و برکت ناشی از کار جمعی و حقیقت یدالله مع الجماعه است. بنابراین اولین مرحله «شناخت» و تقویت آن است. دوم؛ تشویق به تبدیل توانایی‌ها به خروجی در قالب ایده است که بعد مراحلی را طی می‌کند و درنهایت به محصول و بازار می‌رسد. سوم؛ آدم‌هایی که حرکت کردند و به هر دلیلی در این مسیر به درهای بسته خورده و ناامید شده‌اند را از ناامیدی بیرون بیاوریم. چهارم؛ توان همه این اشخاص را به سمت هم‌افزایی سوق دهیم. ممکن است به‌تنهایی بتوانم در پروژه‌ای یک درصد تاثیرگذار باشم، ولی وقتی به شما وصل شدم و هم‌افزایی صورت گرفت؛ ممکن است توان ما به ۲۰ درصد افزایش پیدا کند. اگر به دیگری متصل شویم شاید به ۵۰ درصد برسیم و اگر با دانشگاه آزاد هم‌افزا شویم، امکان دارد به بیش از ۹۰ درصد برسیم. باید این هم‌افزایی را ایجاد کنیم.

خروجی هم‌افزایی‌ها هرچه هست را باید به داخل سیکل و گردونه بیاوریم. ما پزشکان می‌گوییم: «سیکل مثبت ایجاد می‌کنیم.» به‌جای اینکه منفی‌کاری کرده و سیکل معیوب ایجاد کنیم من شما را ناامید کرده، شما دیگری را ناامید کنید و همه یکدیگر را به درون ناامیدی فرو ببریم، باید این سیکل را بشکنیم و به سیکل مثبت تبدیل کنیم. من روی شما اثر مثبت بگذارم، شما روی من اثر مثبت بگذارید و به همین ترتیب روی جامعه. اگر سیکل مثبت ایجاد شود، همه ما ارتقا پیدا می‌کنیم. در معاونت تحقیقات، فناوری و نوآوری به دنبال ایجاد سیکل مثبت هستیم تا ارتقا را در کل و سطح کلان شاهد باشیم.

اگر بخواهید به صورت ملموس بیان کنید، تاکنون چقدر از سیکل مثبت مد نظر شما تشکیل شده است؟

از زمانی که آقای دکتر طهرانچی سکان اجرایی دانشگاه آزاد اسلامی را به دست گرفته‌اند و تغییر ریل اتفاق افتاده، آرام آرام الزامات محقق شده است. ابتدا باید آیین‌نامه‌هایی تدوین شده و مدلی درنظر گرفته می‌شد. ما مدل «پارک» را داشتیم ولی این مدل، کامل و بومی نبود؛ موارد لازم را داشت ولی کامل‌کننده و کافی نبود. البته هر مجموعه‌ای محاسن و معایبی داشته و دارد. جناب دکتر طهرانچی، ماهیت پارک را کامل و آن را به بازار متصل کردند و مدل جدیدی به نام بازار فناوری و همچنین سراهای نوآوری را شکل داد. این حرف و مدلی جدید و برخاسته از فرهنگ و تمدن ایران با سابقه بود. برای اینکه مردم و جامعه با این لفظ آشنا شده و بدانند سرا چیست، به فرهنگ‌سازی نیاز بود که تا حدودی انجام شد. مقداری از کارهای تبلیغی و ترویجی هم مثل رویداد «عصر امید» شکل گرفت.

رویداد عصر امید نخبگان، علاقه‌مندان، فناوران و محققان را تشویق کرد، به میدان آورد و امید را ترویج کرد. اگر دانشگاه بتواند به همین شور و شوق و امیدی که ایجاد شده، توجه کافی و وافی کرده و در مسیر حرکت ایشان کمک‌کار باشد، به نظرم، کار عظیمی انجام داده و همان سیکل را مثبت کرده و ارتقا داده است. در آن مقطع به نظرم آمد که نقطه اصلی این موضوع حمایت‌های مالی و در جاهایی حمایت اداری است. ما در این نقاط گیر داریم و بسترش را به‌طور کامل نداشتیم.

در فاصله بین مسئولیت دو معاونت توسعه مدیریت و منابع و معاونت تحقیقات، این کار را بدون اینکه بحث دانش‌بنیان مطرح باشد، در قسمت شرکت‌ها و موسسات دانشگاه انجام داده بودم. ساختارها را کمی کامل کردیم و آنها را برای انجام مأموریت‌های جدید آماده کردیم. موسسات و مجموعه‌های دانشگاه که یا وجود نداشتند یا روی کاغذ بودند تبدیل به موسسه قانونی شد. اساسنامه آنها نوشته یا اصلاح شد و برای آنها هیات‌مدیره و سرمایه تعیین و درنهایت آنها را به صورت ساختاری مستقل و چابک درآوردیم. از لحاظ مالی هم آن را ساختارمند کردیم. حدود ۱۵ موسسه و شرکت مانند «فرهیختگان» درحال فعالیت یا راه‌اندازی داریم. از سوی دیگر مشاهده می‌شد چرخ‌های ساختار فناوری و نوآوری دانشگاه در شاکله بروکراتیک و قواعد مالی و اداری دانشگاه به‌خوبی نمی‌چرخد، همچنانکه چرخ‌های «فرهیختگان» خوب نمی‌چرخید. بنابراین پیشنهاد دادم دو کار انجام بگیرد. اول تزریق منابع مالی اولیه برای شروع کار بود که دکتر طهرانچی با بزرگواری موافقت کردند و انصافا به‌خوبی حمایت کردند و تا حالا کار جلو آمده است.

رئیس محترم دانشگاه، به قول رهبر انقلاب، از بن دندان به این موضوع اعتقاد داشته و دارند و پای کار نیز ایستاده‌اند. دوم؛ باید بستر انجام فعالیت‌ها را تا جایی که می‌توانیم متناسب با ماهیت کار دانش‌بنیان و بازار فراهم کنیم. یک سری از بسترها درون دانشگاه مهیا می‌شود ولی بسترهای اجرایی و تجاری‌سازی در داخل دانشگاه نیست. باید این بسترها را با شرکت‌ها ممزوج کنیم که این کار نیز اتفاق افتاد. دانشگاه آزاد در این مدت چند کار انجام داد و برای ارتقای این زیست‌بوم، کارهای متعددی محقق شد.

قبل از حضورم در معاونت تحقیقات، دانشگاه آزاد اولین «صندوق در صندوق» (Fund Of Fund) یا فراصندوق کشور را با مشارکت معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری و ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) انجام داد. ۵۰ درصد سهام متعلق به ما و مابقی برای دو نهاد دیگر بود. اکنون سهامداران تغییر کرده‌اند ولی باز هم بیشترین سهام را ما با ۲۰ درصد داریم. آستان قدس رضوی، کمیته امداد امام خمینی(ره) و دیگر نهادهای حاکمیتی مانند همراه اول، سازمان اقتصادی کوثر و چند شرکت و سازمان دیگر نیز هستند. اگر می‌خواهیم از فناوری دفاع و حمایت کنیم، باید حداقل صندوقی داشته باشیم که حاکمیتی باشد، بتواند به صندوق‌های خطرپذیر یا vc کمک کند و این صندوق‌ها از پروژه‌ها حمایت جسورانه کنند. این اولین کاری بود که دانشگاه آزاد انجام داد. اکنون در این صندوق، دانشگاه آزاد پیشرو است. همچنین گفتیم باید از طریق توسعه تولید دانش‌بنیان خلق ثروت کرده و منابع مالی جدیدی ایجاد کنیم و آن منابع را مجددا به مباحث فناوری تزریق کنیم. در این مسیر شرکت‌های دیگر را نیز فعال کردیم و با وجود مشکلات مالی، سرمایه‌گذاری هم انجام دادیم تا در سال‌های بعد منابع مالی بسیار خوبی را با اولویت مباحث فناوری و نوآوری وارد دانشگاه آزاد کنیم. این دومین کاری بود که از لحاظ ایجاد نهاد مالی و تامین منابع انجام دادیم.

چه برنامه‌ای برای صندوق پژوهش و فناوری دانشگاه آزاد داشتید؟

سومین مورد به صندوق پژوهش و فناوری دانشگاه آزاد برمی‌گردد. اساسنامه این صندوق ۱۵ سال فقط روی کاغذ مانده بود. ما واقعیتی به‌عنوان «صندوق» نداشتیم و فقط یک اسم محسوب می‌شد. این صندوق را مانند «فرهیختگان» تبدیل به موسسه کردیم. صندوق را ثبت کرده و اساسنامه را براساس مقررات معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری اصلاح کردیم. با سرمایه سه میلیارد تومانی شروع کرده و بعد سرمایه را به ۲۰ میلیارد تومان افزایش دادیم. سال ۱۴۰۱ در دومین سالگرد تاسیس آن در مشهد مقدس نیز سرمایه صندوق را با ۳۷۴ میلیارد تومان تثبیت کردیم. امیدواریم موجودی و سرمایه صندوق را تا پایان سال به بیش از ۶۰۰ میلیارد تومان برسانیم. با این وصف در حال حاضر این صندوق بزرگ‌ترین صندوق پژوهش و فناوری کشور شده است. حُسن دیگری که کمک نهاد مالی دارد تا این کار انجام شود و فناوری و نوآوری پیش برود، این است که اگر سرمایه صندوق به ۶۰۰ میلیارد تومان برسد، عملا صندوق دانشگاه آزاد، ظرفیت ارتقا را به‌نحوی پیدا می‌کند که پس از طی مراحلی قادر خواهد بود تا از سرمایه‌های مردمی نیز برای رسیدن به اهداف خود بهره‌مند شود.

منابع مالی باید صرف پروژه‌های دانش‌بنیان شود

تصمیم دارید به سمت بانکداری بروید؟

ما به دنبال تاسیس بانک نیستیم ولی بانک، محاسنی دارد که صندوق ما ندارد. تامین منابع مالی برای حمایت از پروژه‌های دانش‌بنیانی که معطل سرمایه‌گذاری و حمایت مالی هستند، یک رکن است. بعد از رویداد «عصر امید» اعتقاد داشتیم باید به‌نحوی به ایده‌پردازان کمک کنیم. رویداد عصر امید آغاز امیدآفرینی بود و نباید موضوع به شعار و نمایش یک هفته‌ای بسنده می‌شد. در آنجا قول‌های زیادی به شرکت‌کنندگان داده شد که نمی‌توان اجازه داد قول‌های داده شده روی زمین بماند. از سویی عنوان شد دانشگاه می‌خواهد حمایت کند و افراد هم مراجعه می‌کردند. اکنون پروژه‌های متعددی به دست ما رسیده؛ یک‌سری که اقتصادی نیست را کنار می‌گذاریم، آنهایی که علمی نیست هم کنار می‌روند و تعدادی نیز خیلی خوب است اما نیازمند منابع و حمایت مالی هستند. ما در حال حاضر به اندازه تمام آنها منابع نداریم؛ چراکه منابع ما محدود است. صندوق پژوهش و فناوری تنها می‌تواند منابع را از اشخاص حقوقی جمع کند ولی بانک می‌تواند از منابع در اختیار مردم و اشخاص حقیقی هم استفاده کند. مطمئن هستم اگر پول‌های موجود در کشور وارد پروژه‌های درست و حسابی دانش‌بنیان شود، مردمی که سرمایه‌گذاری می‌کنند، خیلی بیشتر از ۱۵ تا ۲۰ درصد سود پولی که در بانک می‌خوابانند، دریافت خواهند کرد و این برای پیشرفت و آبادانی کشور هم بسیار خوب است.

یکی از کارهای خیلی خوبی که دانشگاه آزاد انجام داد، این بود که سعی کرد برای تامین منابع مالی، نهادهایی ایجاد کند. فراصندوق یکی از آنها بود و صندوق پژوهش و فناوری دانشگاه آزاد نهاد قوی دیگر در این زمینه است. نهادهایی که در موضوعات نیمه‌دانش‌بنیانی سرمایه‌گذاری کند، می‌تواند خلق ثروت کرده و ما از این خلق ثروت، پشتوانه‌ای برای پیشرفت علم و فناوری ایجاد می‌کنیم. یکی از مهم‌ترین اقدامات دانشگاه آزاد در چند سال اخیر همین مورد بوده که نتایج آن خودش را به‌خوبی نشان می‌دهد.

درحال حاضر ما روی پروژه یا پروژه‌هایی فکر می‌کنیم تا با همراهی دانشگاه و نهادهای حاکمیتی بتوان مشکلات مربوط به نوسانات ارز را بهبود بخشیده و به‌طور سیستماتیک کنترل کنیم که البته شرط و شروط‌های خودش را طلب می‌کند. این کار را دانشگاه آزاد انجام می‌دهد؛ یعنی تا این اندازه می‌تواند در مباحث دانشی و اداره کشور تاثیرگذار باشد، اثری که به بهبود وضعیت پیرامون خودمان می‌انجامد. به فضل خدای مهربان به‌شدت پای کار ایستاده‌ایم و با دیگران مذاکره کرده و از ظرفیت‌های همه کارشناسان و مجریان قوی و سالم استفاده می‌کنیم تا کار انجام شود. همه اینها را مصداق «هذا من فضل ربی» و «یرزقه من حیث لا یحتسب» می‌دانم.

ادامه در صفحه ۵

ادامه از صفحه ۴

نیازمند نظام مدیریت و کنترل پروژه هستیم

در حال حاضر چه برنامه‌ای را به‌صورت ویژه مدنظر قرار داده‌اید؟

نهاد مالی را مشخص کرده‌ایم و یک‌سری نهادسازی‌های دیگر یا اصلاح فرآیندها یا تغییر ساختاری را هم لازم داریم. تا چندی پیش روی توسعه کمی و بسترسازی تمرکز کرده بودیم و با پیشرفت نسبی در این مسیر، زیست‌بوم ما نیازهای جدیدی را می‌طلبد که ما باید خودمان را برای آنها آماده کنیم. روزی لازم بود سرا و مرکز تشکیل بدهیم و در این خصوص ساختار مربوطه شکل گرفت. اکنون تقریبا به حالت موثر خود رسیده است. الآن رسالت ما موضوع دیگری است و باید روی آن تمرکز کنیم. بنابراین ساختار مورد نیاز این عملکرد را متناسب با آن اصلاح می‌کنیم.

یکی از مشکلاتی که در دانشگاه آزاد و مبحث دانش‌بنیانی داریم، تعداد معدود افرادی است که بتوانند با توجه به موضوع هر یک از فعالیت‌ها، قراردادهای متناسب با آن را به‌نحوی تنظیم کنند تا منافع فناورها و دانشگاه توأمان حفظ شود و در عین حال این همکاری بدون هیچ‌گونه مشکل خاصی و به بهترین وجه ممکن در بلندمدت جلو برود. درحال حاضر قراردادهایی در دانشگاه آزاد داریم که چون به‌خوبی تنظیم و منعقد نشده‌اند، مشکلات حقوقی زیادی را برای طرفین ایجاد کرده است. پروژه‌ها زیان‌ده شده، از هم جدا شده‌اند و کار در کل از بین رفته است. اگر بتوانیم قرارداد خوبی بنویسیم، شرایط متفاوت خواهد بود. قرارداد با فناوری که تکنولوژی خاصی دارد، نسبت به قرارداد با فردی که تکنولوژی خاص دیگری دارد، متفاوت است و اصلا یکسان نیست. شرایط و منافع نیز یکسان نخواهند بود. باید در تغییر و اصلاح ساختاری این موضوع را متناسب با شرایط روز اصلاح کنیم.

بعد از تشکیل نهاد مالی و موضوع اصلاح قراردادها، نیازمند یک نظام مدیریت و کنترل پروژه هستیم. اتفاقی را در معاونت رقم خورده و درحال پیاده‌سازی نظام کنترل پروژه‌های دانش‌بنیان هستیم و شاید سطح آن را به «دفتر» یا «مدیریت» ارتقا بدهیم. تعداد پروژه‌های ما بعد از رویداد «عصر امید» درحال افزایش است. به‌دلیل نبود چنین سامانه‌ای برخی از پروژه‌های خوب دانشگاه در سال‌های گذشته مغفول مانده و از دست رفته‌اند. ولی با راه‌اندازی نظام موصوف و آموزش همه کاربران مربوط در سطوح مختلف ستادی موضوع را پیگیری می‌کنیم. اولین جلسه آموزشی را برای همکارانم در معاونت برگزار کردند. آموزش برای معاونان در استان هم درنظر داریم. در ادامه سایر کاربران در سطح کشور می‌توانند این آموزش را ببینند. به هر فرد یک کاربری تخصیص داده می‌شود، پروژه تعریف شده و پیگیری خواهد شد، به‌این‌ترتیب پروژه‌ای مغفول نمانده و بدون تعیین تکلیف باقی نمی‌ماند و با همدیگر جلو می‌روند. اگر هر یک از قراردادها به‌قدری پیشرفت کرد و بزرگ شد که لازم باشد، آن را تبدیل به شرکت می‌کنیم. پیش‌بینی می‌کنم اگر با همین دست فرمان جلو برویم و مانع خاصی حادث نشود در سه، چهار سال آینده بیش از سه تا چهار هزار میلیارد تومان درآمد خالص، فقط از محل دانش‌بنیان‌ها و پروژه‌های این‌چنینی داشته باشیم.

این رقم چه سهمی از درآمدهای غیرشهریه‌ای دانشگاه آزاد خواهد داشت؟

بودجه دانشگاه را در این سال کاری حدود ۱۸ هزار میلیارد تومان نوشته‌اند ولی به‌هیچ‌وجه تمام این مبلغ محقق نخواهد شد. از محل شهریه می‌توانیم حداکثر ۱۲ هزار تا ۱۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان داشته باشیم. البته درصدی از این درآمد هم مربوط به وجوهی است که دولت در قبال خدماتی که به ایشان داده می‌شود باید بپردازد که متاسفانه با تأخیر چندساله به دانشگاه پرداخت می‌کند. اگر تا سه سال آینده درآمد شهریه‌ای بر مبنای تعداد دانشجو را درنظر بگیریم، برآورد شخصی من این است که بین ۱۶ تا ۱۸ هزار میلیارد تومان باشد. تعداد دانشجو چندان افزایش پیدا نمی‌کند چون دانشگاه‌های دولتی هم با کاهش دانشجو مواجه هستند و تلاش می‌کنند تا جذب دانشجویان شهریه‌پردازشان را بیشتر کنند. به این دلیل نمی‌توانیم شهریه را به‌راحتی مطابق با میزان تورم افزایش دهیم.

کسب درآمد چهار هزار میلیاردی از دانش‌بنیان‌ها در آینده نزدیک

برآورد شما از درآمد دانش‌بنیانی چقدر است؟

وقتی بدبینانه نگاه می‌کنم بین سه تا چهار هزار میلیارد تومان است. طبیعتا رقم خوش‌بینانه بسیار بالاتر و بالای ۵ تا ۶ هزار میلیارد تومان خواهد بود، باز هم به شرط‌ها و شروط‌ها. اگر صحبت‌هایی که کردیم، محقق شده و قول‌ها عملی شود چنین اتفاقی رخ خواهد داد. همه دانشگاه و جامعه در اختیار و کنترل ما نیست بلکه جزئی از دانشگاه و جامعه هستیم و توان محدودی داریم. سعی کرده‌ایم ریسک‌پذیری خود را نسبت به دیگر بخش‌ها بالاتر ببریم تا در مدت کوتاه‌تری درآمد بزرگ‌تری برای دانشگاه ایجاد شود. این درآمد هم، مقوّم توأمان آموزش و موضوعات دانش‌بنیان خواهد شد.

در بازدیدهایی که در معیت ریاست محترم دانشگاه در سطح کشور بودم، پروژه‌های متعددی پیشنهاد می‌شود که به نقل از برخی مسئولان کشور در حال حاضر دولت امکان راه‌اندازی اینها را ندارد ولی یک مجموعه دانشی می‌تواند با استفاده از ظرفیت‌های خود و کمک گرفتن از سایر افراد حقیقی و حقوقی بخشی از آنها را اجرا کند. در همین مدت بیشتر از ۲۰۰ هزار میلیارد تومان پروژه به دانشگاه پیشنهاد شده ولی منابع مالی یکی از محدودیت‌های جدی در سر راه این پروژه‌هاست.

منابع مالی، مهم‌ترین چالش‌مان در اجرای پروژه‌ها

مهم‌ترین چالش و دغدغه پیش روی شما برای انجام این پروژه‌ها چیست؟

مواردی را که در بالا عرض کردم. ولی به‌نظرم مهم‌ترین آنها منابع مالی است. حتی به دنبال این موضوع هستیم تا در صورت امکان برای پروژه‌هایی که نیاز مالی و البته درآمدزایی آنها ارزی است، از بانک‌های خارجی تسهیلات ارزی بگیریم تا پروژه‌ها را پیش ببریم. سعی داریم این کار را انجام دهیم تا بتوانیم به‌جای یک پروژه، همزمان دو یا چند پروژه را جلو ببریم. باز هم به تفاوت بین بانک با صندوق برمی‌گردم؛ موجودی صندوق محدود است اما در بانک می‌توان از اصل «یدالله مع الجماعه» منابع خرد مردم را جمع کرد. در این صورت تعداد پروژه‌های بیشتری اجرا می‌شود و سود آن هم به مردم می‌رسد. این خیلی بهتر از آن است که مردم پول خود را در بورس یا بانک بگذارند...

و ضرر کنند!

بله. پول‌های خود را به سایر ارزهای مورد نیاز تبدیل می‌کنند. اگر توان انتشار اوراق ارزی داشته باشیم، به مردم ضمانت می‌دهیم هرچه به صورت ارزی به ما دادید، ما هم به شکل ارزی با شما شریک می‌شویم. بعد ببینید چند میلیون یا حتی میلیارد دلار از داخل منازل یا گاوصندوق‌های شخصی که معطل مانده بیرون می‌آید. وقتی من ارز احتیاج ندارم، چرا باید به صرافی بروم و پنج هزار یورو بگیرم؟

این کار را انجام می‌دهند تا کمی سود کنند

متاسفانه سیاست‌های نظام اقتصادی و بانکی ما نتوانسته اعتماد مردم را درخصوص مراودات ارزی جلب کند و مردم هم بانک‌ها را از این گردونه خارج کرده‌اند.

فرهنگ تلاش و کوشش فراوان و جهاد در این راه، شناخت صحیح داشته‌ها و اعتماد به خدا بسیار با ارزش‌تر از درآمد دانش‌بنیانی صرف است. وقتی دولت دوازدهم بودجه سازمان فضایی را محدود کرد پیشنهاد دادم که وارد بحث ماهواره در مدار ژئو شویم. اگر این کار انجام می‌شد نه‌تنها کشور هزینه ارزی برای اجاره ماهواره نمی‌کرد و شبکه‌های ما را از ماهواره‌ها حذف نمی‌کردند، بلکه این توانایی و اقتدار برای کشور درآمد ارزی ایجاد می‌کرد.

این سرمایه‌گذاری دانش‌بنیان می‌توانست به تنهایی یا با تشکیل کنسرسیوم علمی انجام شود. پرتاب ماهواره را به همین صورت، یا تماما داخلی یا با کمک دیگر کشورهای همراه. ولی مهم این بود که صاحب بخشی یا تمام فناوری مربوطه می‌شدیم. من دانشگاه آزاد را در آن اندازه می‌بینم و اگر حمایت بیشتری شود به دنبالش می‌روم. وقتی بازار خودرو در دولت قبل دستخوش تغییر شد، از دانشگاه خواستم به این حوزه ورود کنیم. یعنی ما اینقدر ناتوان هستیم که نمی‌توانیم خودروی مناسب و در شأن مردم ارزشمند ایران تولید کنیم؟ از آنجایی که دولت قبل رابطه خوبی با دانشگاه آزاد نداشت چنین امکانی میسر نبود. متاسفانه خروجی فعلی هم تاکنون خوب نبوده، شاید به این دلیل است که بیشتر تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران همان افراد قبل و با تفکرات قبل هستند و هیچ انگیزه‌ای برای تغییر ندارند.

راه تثبیت نرخ ارز، پول‌پاشی نیست

تفکر نیز همان تفکر است.

بله، چون آنها تصمیم‌سازی می‌کنند. آدمی نو نیست که طور دیگری فکر کند، کاردان باشد و بتواند اداره کند وگرنه دوباره به فروش ارز روی نمی‌آوردند. اصلا راه تثبیت نرخ ارز، پول‌پاشی نیست بلکه راه‌های دیگری دارد. بگذریم! ما علاوه‌بر داخل می‌توانیم به خارج و همسایگان خود هم نگاه کنیم. ما فرصت‌های خارجی هم داریم. دانشگاه آزاد قصد دارد از یکی از این فرصت‌ها استفاده کند و دست به کار شود. می‌خواهیم تا در صورت تامین مالی کار را انجام دهیم. پروژه‌های بسیار جالب، جذاب و زیبایی داریم. پروژه‌ای دانش‌بنیان با سودآوری نزدیک به ۹۰ درصد درآمد دانشگاه آزاد از محل شهریه. این فقط یکی از پروژه‌ها است.

چقدر پول برای سرمایه‌گذاری از سوی دانشگاه آزاد نیاز است؟

نیاز نیست همه مبالغ سرمایه‌گذاری از سوی دانشگاه تامین شود و تامین تمامی منابع مورد نیاز هم از سوی دانشگاه امکان‌پذیر نیست. ارقامی که لازم است بالای ۱۰۰ یا ۲۰۰۰ همت است. ولی مهم این است که اگر منابعی در اختیار داریم از همه آنها به‌درستی استفاده کنیم و تا بالاترین حد امکان آنها را درگیر پروژه‌های دانش‌بنیان کنیم. سالیان گذشته صدها میلیارد تومان در حساب‌های سپرده بانکی بود و خوشبختانه هیات‌امنای محترم دانشگاه نگهداری وجوه را در حساب سپرده ممنوع کرد. ولی علی‌رغم این مصوبه درصد کمی از این وجوه به این سمت هدایت شد. زمانی که معاون توسعه و مدیریت منابع دانشگاه آزاد بودم، پیشنهاد کردم این مبالغ را در چنین پروژه‌هایی سرمایه‌گذاری کنیم. منابع صندوق پس‌انداز کارکنان را ۶ درصد سهم کارکنان و ۴ درصد سهم دانشگاه که با هر پرداخت از طرفین کسر می‌شود، تشکیل داده است. پیشنهاد ما این بود که این مبالغ در قالب عقود اسلامی در پروژه‌های دانش‌بنیان به کار گرفته شود که تا زمان بازنشستگی یا بازخریدی که به ایشان برگردانده می‌شود، مورد استفاده بهینه قرار گیرد. اگر این مبالغ سالانه به‌طور متوسط ۵۰ درصد سود بدهد نسبت به حالا که در بانک قرار گرفته و ۱۰ تا ۱۵ درصد سود می‌دهد چقدر تفاوت دارد؟ به صورت تصاعدی و تجمعی سود آن بالا می‌رود. از نظر فردی، وقتی همکاری از دانشگاه آزاد بازنشسته می‌شود به نرخ امروز بالای چهار تا پنج میلیارد تومان دریافتی خواهد داشت. بنابراین، هم دانشگاه خودش را بالا کشیده، هم این پروژه‌ها پیش رفته و هم وضعیت مالی و رفاهی همکاران ما در دانشگاه آزاد خوب شده است. به تبع بهبودی و امید بیشتر همکاران ما در دانشگاه، آنها هم سعی و تلاش بیشتری می‌کنند و سیکل مثبتی را که در ابتدا گفتم شاهد خواهیم بود. طبیعتا احساس می‌کنند دانشگاه متعلق به خودشان است، دلسوزی می‌کنند و دانشگاه را بهتر اداره می‌کنند. کافی است ما همین نکات ساده را عملیاتی کنیم تا معجزات و برکات ناشی از آن را مشاهده کرده و امور را به‌خوبی پیش ببریم.

پیگیر پروژه‌ای برای تولید بافت‌های انسانی هستیم

از دیگر پروژه‌های در دست اجرا بگویید.

پروژه‌هایی را که اشاره کردم تنها یکی از ده‌ها مورد است. پروژه دیگری در رابطه با تولید بافت‌های انسانی را پیگیری می‌کنیم. درحال حاضر ۵۰ درصد از نیاز کشور در این مورد از طریق واردات تامین می‌شود. با مرکز تحقیقات پزشکی مرتبط قرارداد بسته‌ایم و شرکت مربوطه را هم ثبت می‌کنیم. در فاز اول از پودر استخوان و محصولات استخوانی شروع کرده، بعد به بافت‌های نرم همانند رباط و در مراحل بعدی به دنبال تامین دریچه‌های قلبی مورد نیاز بیماران می‌رویم. این عمل علاوه‌بر غنی کردن دانش و فناوری‌های مربوطه، در مرحله اول موجب کاهش هزینه بیماران و صرفه‌جویی ارزی و در مراحل بعدی باعث ایجاد درآمد ارزی برای کشور خواهد شد.

این موارد بسیار بزرگ بوده و برای دانشگاه، همکاران دانشگاهی و برای کشور امیدایجاد می‌کند. سرمایه مورد نیاز این پروژه حدود ۸۰ میلیارد تومان است و اگر خدا بخواهد تا هشت ماه دیگر راه‌اندازی می‌شود. از لحاظ برنامه اقتصادی پروژه، پیش‌بینی می‌شود طی یک‌ونیم سال به نقطه سربه‌سر برسیم. ضمنا درصدد هستیم پس از تکمیل و تامین نیاز کشور بتوانیم بیماران متقاضی را به داخل کشور هدایت کرده و اعمال پیوند و درمانی را در بیمارستان‌های خودمان و توسط کادر درمانی ایرانی و در جمهوری اسلامی ایران انجام دهیم تا دانشگاه و تمامی کسب‌وکار مرتبط با گردشگری سلامت در کشور هم از منافع جانبی آن منتفع شوند.

فکر می‌کنید تا چه زمانی نهایی شود؟

اکنون در حال عقد قرارداد با پیمانکار برای ساخت بناهای مورد نیاز و اتاق‌های تمیز پروژه هستیم. برخی تجهیزات سفارش‌گذاری و برخی خریداری شده‌اند و طی هشت ماه آینده باید راه‌اندازی شود. در حوزه پزشکی، پروژه‌های دیگری نیز داریم که در صورت جواب گرفتن می‌تواند کشور را متأثر کند. متاسفانه ما نسبت به هزینه کرد منابع‌مان حساسیت لازم را نداریم و از آنها به‌درستی استفاده نمی‌کنیم. اگر برخی از این پروژه اجرایی شود، هزینه‌های نظام سلامت برای تشخیص بیماری‌ها که از جیب من و شما و بیت‌المال بیرون می‌رود، به مقدار زیادی کاهش پیدا می‌کند. همچنین پروژه‌ای درخصوص درمان برخی بیماری‌های متابولیک داریم که اگر به‌خوبی انجام شود، ثمرات زیادی خواهد داشت. پروژه‌های دیگری نیز در تولید انرژی‌های تجدیدپذیر و کاهش مصرف انرژی در دست مطالعه و اقدام است که می‌تواند آورده‌های خوبی را برای دانشگاه و کشور داشته باشد.

در حال تاسیس نیروگاهی در جنوب کشور هستیم

به پروژه در حوزه‌های دیگر نیز فکر می‌کنید؟

در حال تاسیس نیروگاهی در جنوب کشور هستیم. این اولین قراردادی است که دانشگاه آزاد به‌عنوان پیمانکار در سطح ملی با رقم ۴،۹ میلیون یورو منعقد کرده است. به‌دنبال قراردادهای دیگری هم با ارزش تقریبی ۵۰ میلیون یورو هستیم. علاوه‌بر آنها پروژه دیگر انرژی دانشگاه، احداث نیروگاه خورشیدی ۱۰ مگاواتی در استان سمنان است که مقدمات کار انجام شده و درحال پیگیری است. درصورت تحقق این قراردادها، درآمد دانشگاه آزاد بالغ بر یکصد میلیارد تومان خواهد بود.

به پروژه‌های دیگری نیز ورود کرده‌ایم. به‌طور مثال قرارداد پروژه مخازن کامپوزیتی را در تبریز بسته‌ایم. درحال تاسیس شرکتی با نسبت ۳۰ به ۷۰ درصد به ترتیب به‌عنوان سهم فناوران و دانشگاه آزاد هستیم. ارزش این پروژه بیش از ۵۰ میلیارد تومان است و برای آن حدود ۴۷ میلیارد تومان منابع مالی نیاز است. پروژه دارای سودآوری بسیار خوبی است. آرام‌آرام پروژه‌هایی را شروع می‌کنیم که هرکدام از آنها چند ده میلیارد تومان منفعت را برای فناوران و دانشگاه به ارمغان می‌آورند. دانشگاه درنظر دارد تا منافع مالی استحصالی را مجددا در چرخه سایر پروژه‌های فناوری و نوآوری وارد نموده و در مدت زمانی کوتاهی، اثرات قابل قبولی از خود بر جای گذارد.

از حالا محصولات خود را دسته‌بندی می‌کنیم. کم‌کم به این نکته فکر می‌کنیم که صادرات را به کدام کشورها انجام دهیم. فقط به مصرف داخلی نگاه نمی‌کنیم. اگر مثلا استانداردهای اروپا را درنظر بگیریم، محصولات را می‌توانیم به این قاره یا دیگر نقاط دنیا صادر کنیم یا اگر لازم است، استاندارد معتبر خارجی دیگری را هم دریافت کنیم. درواقع خودمان را آماده کرده‌ایم تا فقط در ایران محصور نشده و از مرزها خارج شویم؛ به همین جهت گفتم نگاه بدبینانه این است که سه سال بعد، چهار هزار میلیارد تومان درآمد نصیب دانشگاه آزاد شود ولی در حالت خوشبینانه، رقمی بالاتر به دست می‌آید.

سامانه بازار به‌زودی راه‌اندازی می‌شود

در حال نگارش نرم‌افزاری هستیم که بازاری را تشکیل می‌دهد. هرکه هرچه در دانشگاه آزاد دارد، روی سامانه قرار می‌دهد. همکاران یا واحدهای دانشگاه، محصول شما را می‌بینند و خریداری می‌کنند. درواقع خرید و فروش درون‌دانشگاهی شکل می‌گیرد. اول از خودمان شروع می‌کنیم و بعد آرام‌آرام به جامعه گسترش می‌دهیم.

این سامانه چه زمانی راه‌اندازی می‌شود؟

در شورای قبلی به دوستان گفته بودم: «سامانه را تا پایان سال بالا بیاوریم.» سعی خودم را می‌کنم ولی شاید به سال بعد موکول شود. مهم‌ترین گرفتاری ما کمبود وقت است چون باید زمان بگذاریم، راه بیندازیم و بعد به دوستان بگوییم پیگیری کنند.

می‌توان امیدوار بود در بهار رونمایی شود؟

ان‌شاءالله. همه این کارها کنار هم انجام می‌شود. اگر مشکلی پیش نیاید و خدا کمک کند، چنانکه تا حالا کمک کرده و روال به همین صورت یا بهتر پیش برود، مطمئنم به لطف و فضل خدا طی یک تا دو سال آینده جهش بسیار خوبی دراین حوزه در دانشگاه آزاد خواهیم داشت. به حدی که امیدوارم اثرات این جهش بازتاب خوبی در جامعه داشته باشد. بعون الله و المنّه

هیئت موضوع قانون تعیین و تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۲۰۰۰۵۰۹ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نکا تصرفا مالکانه بلامعارض متقاضی خانم ملیحه سیاوشی به شماره شماره ملی ۴۹۹۹۸۴۲۱۸۱ فرزند ابوالقاسم در ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۶۱/۰۷ متر مربع پلاک ۵۷ -اصلی واقع در مازندران بخش ۱۸ ثبت نکا به کلاسه‌های ۴۱۷/۱۴۰۱ خریداری شده از آقای حمیدرضا محبت محرز گردیده لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود تا در صورتی که اشخاصی نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ اعتراض دادخواست اعتراض بر ثبت خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضا مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۰۶
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۲۰
م.الف-۱۵۰۳۶۱۴
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان نکا-امیر خندان رباطی

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی نوشهر

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت وساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی نوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد

املاک متقاضیان واقع در قریه کورکورسر علیا پلاک ۵ اصلی بخش ۱ قشلاقی

۱۵۰ فرعی آقا/خانم فاطمه اکبری فرزند عابد نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی (کاربری مسکونی) به مساحت ۲۱۰/۵۲ مترمربع خریداری بدون واسطه/باواسطه از ایرج گروسیان

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه و محلی/کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا درصورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام‌شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و درصورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. بدیهی است برابر ماده ۱۳ آیین‌نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلا اظهارنامه ثبتی پذیرفته نشده واحد ثبتی با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حاوی تحدید حدود مراتب را در اولین آگهی نوبتی و تحدید حدود به‌صورت همزمان به اطلاع عموم می‌رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود، واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به‌صورت اختصاصی منتشر می‌نماید. **م.الف-۱۵۰۰۰۹۸**

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۰۶- تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۲۰
صفر رضوانی-رئیس اداره ثبت اسناد و املاک نوشهر

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی گلوگاه

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی گلوگاه مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد.

املاک متقاضیان واقع در اراضی سیف (مصیب محله) پلاک اصلی ۴۴ بخش ۲۴ پلاک ۱۱۳ فرعی به نام شبر دائمی فرزند علی‌محمد نسبت به ششدانگ عرصه یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۳۹۳/۰۷ متر مربع خریداری مع‌الواسطه از اسماعیل نوری مالک رسمی.

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه و محلی/سراسری در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا درصورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام‌شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و درصورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۰۶
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۲۰
م.الف-۱۵۰۳۰۱۰
جعفر رسولی-رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان گلوگاه

آگهی مزایده

به موجب پرونده اجرایی مهریه به شماره کلاسه ۱۴۰۱۰۰۰۴۴ له خانم فاطمه سلطانی آهنگر علیه آقای رضا سلیمان‌زاده آهنگر مقدار دو دانگ مشاع از ششدانگ پلاک ثبتی ۱۳۱۴ فرعی از ۲۲-اصلی بخش ۹ ثبت بندپی واقع در قریه آهنگرکلا به مساحت (۱۴۸/۶۵) یکصد و چهل و هشت متر و شصت و پنج دسیمترمربع که سند مالکیت ششدانگ به نام آقای رضا سلیمان‌زاده آهنگر فرزند عیسی شماره شناسنامه ۱۹۸۸ تاریخ تولد ۱۳۵۸/۰۶/۰۱ صادره از بابل دارای شماره ملی ۲۰۶۲۲۳۹۲۵۴ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ به‌عنوان مالک ششدانگ عرصه و اعیان متن سهم ششدانگ با شماره مستند مالکیت ۱۴۰۰-۳۴۵۴ تاریخ ۱۴۰۰/۱۲/۲۳ موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۰۰۵۱۰۰ سری ب سال ۰۰ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۰۲۰۳۱۰۰۱۷۰۰۱۷۰۹ ثبت و صادر گردیده است. تمامت اصل ششدانگ پلاک فوق به نفع خانم فاطمه سلطانی آهنگر بابت مهریه در بازداشت قرار دارد و طبق رای ماده ۱۶۹ آیین‌نامه اجرایی را به میزان ۴ دانگ مشاع از ششدانگ به‌عنوان مستثنیات دین تلقی و مابقی آن به میزان دو دانگ مشاع از ششدانگ، از مستثنیات دین خارج گردید پس از اعتراض بدهکار به رای رئیس ثبت، پرونده به هیئت نظارت ارسال و برابر رای هیات محترم نظارت استان مازندران به شماره ۱۴۰۲۱۸۷۱۰۰۷۶۰۰۰۰۱۳ مورخه ۱۴۰۲/۰۱/۱۴ نظر رئیس ثبت تایید و چهار دانگ مشاع از ششدانگ به‌عنوان مستثنیات دین تلقی و دو دانگ مشاع از ششدانگ از مستثنیات دین خارج گردید. حدود اربعه: شمالا: درب و دیوار به طول (۷/۶۰) هفت متر و شصت سانتیمتر به خیابان شرقا: به دیوار به طول (۱۷/۰۸) هفده متر و هشت سانتیمتر به باقیمانده بیست و دو اصلی جنوبا: در چهار قسمت اول به دیوار به طول (۱/۵۰) یک متر و پنجاه سانتیمتر به باقیمانده بیست و دو اصلی دوم به دیوار به طول (۲/۲۰) دو متر و بیست سانتیمتر به باقیمانده بیست‌ودو اصلی سوم به دیوار به طول (۳/۸۰) سه متر و هشتاد سانتیمتر به باقیمانده بیست‌ودو اصلی چهارم به دیوار به طول (۱/۶۰) یک متر و شصت سانتیمتر به باقیمانده بیست‌ودو اصلی غربا: دیواری است به طول (۲۱/۳۱) بیست‌ویک متر و سی‌ویک سانتیمتر به باقی‌مانده بیست‌ودو اصلی و حقوق ارتفاقی ندارد که در عرصه مورد کارشناسی یک دستگاه ساختمان مسکونی ۳ طبقه با اسکلت بتنی و سقف تیرچه بلوک و نما از جنس سرامیک احداث گردیده که با توجه به اندازه‌گیری‌های به‌عمل‌آمده همکف به مساحت تقریبی حدود ۷۵ مترمربع شامل ۳۰ متر مربع پیلوت و مابقی انباری و طبقه اول مسکونی به مساحت حدود ۸۵ متر مربع و طبقه دوم به صورت نیمه کاره و در حد سفت چینی می‌باشد و مسکونی طبقه اول شامل هال و پذیرایی و آشپزخانه اپن با کابینت mdf و سرویس حمام و دستشویی و دارای دو اتاق خواب می‌باشد. کف سرامیک، دیوارها سفیدکاری و دارای امتیاز آب و برق و گاز و قدمت بنا حدود ۱۰ سال می‌باشد که طبق کارشناس رسمی دادگستری ششدانگ پلاک فوق به مبلغ (۱۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) دوازده میلیارد ریال ارزیابی شده که ارزش مقدار دو دانگ مشاع از ششدانگ پلاک فوق در ازای طلب بستانکار به مبلغ (۴/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) چهارمیلیارد ریال می‌باشد. برابر گزارش پرونده ملک مزبور در تصرف مالک می‌باشد و پلاک فوق از ساعت ۹ الی ۱۲ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۳ بیست‌وسوم خرداد ماه یکهزار و چهارصد و دو در اداره ثبت اسناد و املاک باغ در بندپی شرقی - گلوگاه - کوچه ولیعصر هفت به صورت حضوری از طریق مزایده به فروش می‌رسد. مزایده از مبلغ یک‌سوم ارزیابی اولیه (۴/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) چهارمیلیارد ریال شروع و به بالاترین قیمت پیشنهادی نقدا فروخته می‌شود. لازم به ذکر است پرداخت بدهی‌های مربوط به آب، برق، گاز اعم از حق انشعاب یا حق اشتراک و مصرف و نیز بدهی‌های مالیاتی و عوارض شهرداری و غیره تا تاریخ مزایده اعم از اینکه رقم فعلی آن معلوم شده یا نشده باشد به عهده برنده مزایده است و نیز درصورت وجود مازاد، وجوه پرداختی بابت هزینه‌های فوق از محل مازاد به برنده مزایده مسترد خواهد شد و نیم‌عشر حق مزایده نقدا وصول می‌گردد. مطابق ماده ۱۳۶ آیین‌نامه شرکت در مزایده منوط به پرداخت ۱۰ درصد از مبلغ پایه مزایده به‌صورت چک تضمین‌شده و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده است. برنده مزایده مکلف است مابه‌التفاوت مبلغ فروش را ظرف مدت ۵ روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و درصورتی که ظرف مهلت مقرر مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز نکند مبلغ مذکور قافله استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد. در این صورت عملیات فروش از درجه اعتبار ساقط و مزایده تجدید می‌گردد. فروش مال به نسیه درصورتی جایز است که متعهدله فروش به نسیه را قبول و مدیون نیز مازاد را نقدا دریافت یا نسبت به مازاد نسیه را قبول نمایند. در هر دو صورت، خود مسئول وصول خواهند بود و حق مزایده نقدا دریافت می‌شود.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۳/۰۶
میم الف: ۱۵۰۲۳۳۹
محمد حبیب‌زاده گنجی-رئیس ثبت اسناد و املاک بندپی